

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

**nr. 4193 van 28 november 2007
in de zaak X/IVde kamer**

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, van Afghaanse nationaliteit, op 31 augustus 2007 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 augustus 2007.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 22 oktober 2007 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 november 2007.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat F. VAN DIEVOET en van attaché P. VAN COSTENOBLE die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de feitelijke gegevens van de zaak.

- 1.1. Verzoekster die volgens haar verklaringen België binnenkwam op 26 juli 2007, verklaart er zich op 27 juli 2007 vluchteling.
- 1.2. De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verwerpt verzoeksters asielaanvraag bij beslissing van 10 augustus 2007, verstuurd op 21 augustus 2007.
- 1.3. De feiten aan de basis van verzoeksters asielaanvraag werden door de bestreden beslissing als volgt weergegeven: *"U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten, in Kunduz geboren te zijn en na uw huwelijk in Ghazni te hebben gewoond. U bent van Tadzjiekse origine. Uw echtgenoot kwam in 1997 om het leven. U ging met uw dochter S.S. (O.V. X) wonen bij uw zoon M.H., die werkte als tolk voor de Amerikaanse troepen in de regio. Hij kwam enige tijd geleden door een landmijn om het leven. Na de dood van uw zoon verhuisde u met uw dochter naar uw eigen woning. F., een vriendin van uw dochter, wou dat S. met haar broer zou huwen. Uw schoonbroer ging hier niet mee akkoord en eiste dat S. met zijn schoonbroer, een slecht persoon die reeds gehuwd was, zou trouwen. Uw schoonbroer bedreigde jullie en gaf zonder jullie toestemming de hand van S. aan zijn schoonbroer. Uw dochter was kwaad en dreigde met zelfmoord, waarop jullie beiden werden geslagen door uw schoonbroer. Na dit incident nam u telefonisch contact op met uw broer. U en S. gingen naar zijn huis in Kunduz en de volgende dag vertrokken jullie naar Kabul, waar uw broer contact opnam met een mensensmokkelaar. Per vliegtuig gingen jullie naar Moskou. Na een verblijf van een zestal dagen namen jullie een vliegtuig naar Polen. Per auto en bus reisden jullie verder naar België waar jullie op 26 juli 2006 aankwamen. Op 27 juli 2006 gingen jullie zich aanmelden bij de Belgische asielinstanties en vroegen jullie asiel aan."*

Het aldus weergegeven feitenrelaas wordt door de verzoekende partij niet betwist.

- 1.4. De bestreden beslissing stelt vast dat verzoekster er niet in geslaagd is haar vrees voor vervolging in de zin van het vluchtelingenverdrag of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de subsidiaire bescherming aannemelijk te maken en baseert zich daarvoor op volgende gronden:
- verzoekster toont niet aan daadwerkelijk tot aan haar vertrek naar Europa in Ghazni verbleven te hebben;
 - verzoekster was bij het indienen van haar asielaanvraag klaarblijkelijk haar familienaam vergeten.

2. Over de gegrondheid van de zaak.

- 2.1. Verzoekster verwijst naar artikel 1, A, 2 van de Vluchtelingenconventie, analyseert haar vluchtrelaas en stelt volledig te voldoen aan de drie aangegeven gronden. Verzoekster gaat niet akkoord met de in de bestreden beslissing aangehaalde motivering.
- 2.2. De Raad stelt vast dat verzoeksters asielaanvraag in hoofdzaak gebaseerd is op de problemen van haar dochter S.S.. Zij is immers samen met haar dochter vertrokken nadat deze gedwongen werd uitgehuwelijkt aan M.K., een familielid van verzoeksters schoonbroer. Dit gedwongen huwelijk vormt de kern van het asielrelaas van verzoeksters dochter en bij uitbreiding dan ook van verzoekster die haar asielrelaas verbindt aan dat van haar dochter. Gelet op de vage verklaringen die verzoeksters dochter over voornoemde aflegde besloot de Commissaris-generaal terecht dat er geen geloof kon worden gehecht aan het asielrelaas.
- 2.3. Verzoekster voert aan dat zij bij haar aankomst in België bedreigd werd door een plaatselijke agent hetgeen er voor zorgde dat verzoekster stevig geïntimideerd en gestresseerd was op

het ogenblik van haar eerste gesprek bij de Dienst vreemdelingenzaken. Verzoekster had er bovendien geen weet van dat in België aan een familienaam zoveel belang werd gehecht daar dit in Afghanistan niet het geval is en voegt hier nog aan toe dat ze niet wist of ze nu haar meisjesnaam (S.) of haar huwelijksnaam (M.) diende te gebruiken.

- 2.4. De Raad stelt vast dat het feit dat zowel verzoekster als haar dochter net op de dag van het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken toevallig net hun achternaam vergaten, de geloofwaardigheid van hun relaas ondermijnt. Het argument van verzoekster ter verklaring van het feit dat ze tijdens het indienen van haar asielaanvraag haar familienaam vergeten was, namelijk dat ze niet wist haar meisjesnaam of haar huwelijksnaam als familienaam diende op te geven, vormt al evenmin een afdoende verklaring daar het verzoekster vrij stond om op het ogenblik dat haar de vraag naar haar familienaam werd gesteld hierover enige verduidelijking te vragen aan de betrokken ambtenaar.

Verzoekster brengt in voorliggend verzoekschrift géén afdoende argumenten aan die hier alsnog een ander licht op werpen. Als dusdanig wordt er echter géén afbreuk gedaan aan de concrete vaststellingen die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing.

- 2.5. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofdte van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.
- 3.1. Verzoekster meent in ondergeschikte orde in aanmerking te komen voor de subsidiaire beschermingsstatus.
- 3.2. Overeenkomstig artikel 48/4 § 2, c van de Vreemdelingenwet bestaat ernstige schade uit een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict; uit de Memorie van Toelichting bij de wet blijkt dat het voldoende is dat wordt aangetoond dat de algemene situatie bedreigend is voor de gehele bevolking van een land “aangezien de gronden voor deze vrees niet specifiek zijn voor het individu”.

Diverse rapporten wijzen op het toenemend geweld tussen opstandelingen en overheids- en coalitietroepen, zelfmoordaanslagen, intimidatie van de bevolking, gedwongen rekrutering en ongedifferentieerde acties door lokale commandanten. Het UNHCR heeft lijsten opgesteld met betrekking tot de veiligheidssituatie per provincie en per district. UNHCR heeft deze lijst met “onveilige” districten opgesteld aan de hand van zeer specifieke criteria waaronder: hevige voortdurende of onderbroken gevechten tussen opstandelingen enerzijds en coalitie- en regeringstroepen anderzijds, systematische intimidatie door opstandelingen, gedwongen militaire inlijving en dwangarbeid, aanvallen van opstandelingen met bomaanslagen en raketaanvallen, gevechten tussen rivaliserende facties en het systematisch heffen van illegale belastingen met bedreiging voor het leven, veiligheid en vrijheid (vrije vertaling). UNHCR stelt verder dat als één of meerdere van deze criteria gedurende de laatste maanden in het betrokken gebied werden gerapporteerd er dan bijkomende bescherming zou moeten verleend worden aan personen die van daar afkomstig zijn. Deze lijsten kunnen dan ook beschouwd worden als een objectieve leidraad bij de beoordeling van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoekster is afkomstig uit het district Ghazni in de gelijknamige provincie. Het UNHCR stelt in haar laatst bijgewerkte nota van november 2007 met betrekking tot de veiligheidssituatie, dat de volledige provincie Ghazni als onveilig kan worden beschouwd. Het UNHCR is de mening toegedaan dat een vestigingalternatief binnen Afghanistan moeilijk ligt, gelet op het feit dat de traditionele en uitgebreide familie alsook de gemeenschapsbanden van clan en stam er de belangrijkste beschermingsmechanismen vormen voor het individu.

Hoewel de Afghaanse nationaliteit van verzoekster vaststaat en overigens bevestigd werd door de Afghaanse ambassade in Brussel zijn er volgens de bestreden beslissing ernstige twijfels met betrekking tot het beweerd recente vertrek van verzoekster en haar dochter uit Ghazni. Ten gevolge van de heersende sociale tradities en maatschappelijke waarden behoren alleenstaande Afghaanse vrouwen tot een kwetsbare risicogroep. Deze extreme kwetsbaarheid met de daaraan verbonden risico's in geval van een terugkeer naar Afghanistan primeert in casu op de twijfels aangaande het beweerd recente vertrek.

Verzoekster loopt dan ook een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, c) van de wet van 15 december 1980 in geval van een terugkeer naar Afghanistan en komt bijgevolg in aanmerking voor de subsidiaire beschermingsstatus.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 28 november 2007 door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. B. PIL,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

B. PIL.

A. VAN ISACKER.